

De Rederijkers: het begin

Men mag gerust stellen dat onze toneelvereniging in het spoor trad van een lange toneeltraditie, want reeds op het einde van de 18e eeuw acteerde **Geen Baetzugt tot Winst, maer over tot de Kunst**. Dat rederijkersgezelschap stond zelfs in een wedstrijd te Wetteren op 17 september 1797 voor het voetlicht met de uit het Frans vertaalde tragedie "Gabriëlle van Vergy". Dat is het enige bekende optreden, dankzij een notitie door E. Van der Straeten in zijn boek "Le théâtre Villageois en Flandre".

Voor de geschiedenis bleef er meer bewaard van de op 1 oktober 1863 gestichte zang- en toneelmaatschappij **Kunst naar Vermogen** die zich tot doel stelde "het beoefenen van de zangkunde, de bevordering der beschaving en het vereren van godsdienst en vaderland". Uit het kasboek blijkt dat aan de zang meer belang werd gehecht en zelfs aan de toneelavonden was een gedeelte zangspelen en/of luchtige zangen verbonden. Het hoogtepunt kende deze vereniging op 15 juni 1913 toen t.g.v. het Gulden Feest een grote stoet door de straten trok en op twee kiosken acht muziekkorpsen schitterden. Op 5 en 12 maart 1922 trad men voor het laatst op met o.m. het drama "Een getrouwe knecht" van Jaak Geertsens.

Politieke complicaties...het begin van het einde !

Maar ook het toneelbloed kroop waar het niet gaan kon, zodat veel van de leden mekaar terugvonden in de in 1924 opgerichte toneelbond **De Xaverianen - Door Deugd naar Vreugd**, onder impuls van onderpastoor Willems. Zij traden aanvankelijk op in een loods van E. Van Herreweghe, maar verhuisden in 1930 naar de zaal "Julia" in het dorp. Twee jaar nadien echter splitte die kring door politieke inmenging. Een deel zocht een onderkomen bij de nieuwe Liberale bond **Kunst Veredelt**. Die zou ruim een kwarteeuw op de scène blijven. Regie en toneelleiding bleef heel die periode in handen van Odilon De Cock, die ook actief was in de Gentse toneelwereld

Ondertussen was in 1928 nog een kring gestart onder de naam **Door eigen kracht**, of zoals ze al vlug in de volksmond genoemd werden "De Vlaamse Toneelbond", omdat zij na elke vertoning ook nog De Vlaamse Leeuw muzikaal vertolkten. Ook zij verhuisden in 1930 naar het podium bij "Julia". Daar werd tevens een nieuw bestuur verkozen en werd de doopnaam in **Door liefde en goede wil** gewijzigd. Zij pakten uit met een gedurfd stuk. Onder de regie van de pas afgestudeerde licentiaat in de Germaanse filologie en doctor in de letteren en wijsbegeerte, Maurits Oosterlinck, speelde men "De anarchist", een voor die tijd revolutionaire toneelavond, waarop zelfs enkele rijkswachters kwamen meekijken. In hun verslag werden echter geen opmerkingen gemaakt over inbreuken op de politieke zeden! In 1934 sloot die bond ook aan bij **Door Deugd naar Vreugd** die tot WO II bleef voortbestaan.

Meteen na de oorlog namen de katholieken de toneeldraad weer op. Een verjongde ploeg trad in de schijnwerpers, alweer met een nieuwe naam, **Hoger Streven**. Zij debuteerden in de nieuwe en moderne zaal "Volkskring" met het stuk van Anton Coolen, "Kinderen van ons volk". Mettertijd gaven ze minstens vier opvoeringen per jaar en schreven ze zelf enkele knettergekke revues waarin de draak gestoken werd met het veelkleurige Serskampse volksleven na de wereldbrand. Zij vertoonden ooit "Katelijne" van Yvonne Waegemans waarin het probleem van een ongehuwde moeder werd uitgesponnen. Het stuk was verboden onder de 18 jaar, maar lokte bomvolle zalen.

Tien jaar lang regisseerde Remi Rasschaert die nadien werd opgevolgd door Daniël Mortier, de latere TV-sportjournalist. In 1965 stond die kring echter voor het laatst op de planken met "Huwelijksreis zonder man". Serskamp zat meteen zonder toneel voor bijna twintig jaar.

Toen in 1965 de Serskampse, eens zo bloeiende toneelvereniging **Hoger Streven** ophield te bestaan, was dat voornamelijk het gevolg van onverdraagzaamheid. Serskamp was zo verscheurd door de dorpspolitiek, dat het ene individu de andere het zonlicht niet meer gunde. Initiatieven van de ene groepering werden door andere de grond in geboord. Een ander element dat zeker leidde tot de ondergang was de opkomst van het medium televisie.

Zo kwam het dat podia in het rozendorp 20 jaar lang verstoken bleven van licht uit toneelspots, en dat Serskamp op de koop toe onthouden werd van zowat alles op het socio-culturele vlak. Een doods dorp was het, waar niets te beleven viel. Geen wonder dus dat vele jongeren in de buurgemeenten Schellebelle, Lede en Wetteren zochten wat zij in het eigen dorp niet vonden...

Hoe d'Eglantier ontstond: een nieuw begin

Toen in 1984 de kersverse burgemeester, John Taylor, in samenwerking met het prille ACW, ter gelegenheid van *Rerum Novarum* enkele mensen bij mekaar sprokkelde om opnieuw een toneelvoorstelling op het getouw te zetten, was dat de eerste vonk van een hernieuwd verenigingsleven.

"Uit as van Hoger Streven herrijst d'Eglantier", blokletterde een krantenknipsel uit mei 1984. Een citaat:

"Met medewerking van het ACW en ter gelegenheid van de Rerum Novarumherdenking verschijnt op vrijdag 11 mei een nieuwe toneelkring op de planken van het Jeugdheem. Deels met de leden van de vroegere kring 'Hoger Streven', deels met jong en nieuw talent, brengt de pas opgerichte vereniging 'd'Eglantier' "De Spaanse Vlieg", een komedie van Arnold & Bach in een regie van Hugo Baetens. Dat Serskamp zat te wachten op dergelijk initiatief blijkt reeds uit de belangstelling. Men moest al een bijkomende vertoning inlassen zodat er ook gespeeld wordt op 18 en 19 e.k."

Het Jeugdheem waar werd gespeeld was destijds een halve ruïne. Het gebouw voldeed niet aan de minimumnormen van het toen toch ook al geldende comfort. Er waren bijvoorbeeld geen sanitaire voorzieningen. Het enige toilet bestond uit een buitenhok en had geen waterspoeling. De verwarming binnen, gebeurde met versleten mazoutkachels die het vaak lieten afweten. Er werd dus soms gerepeteerd bij binnentemperaturen onder nul. Maar we roeiden met de riemen die we hadden...

De eerste keuze viel dus op de komedie **"De Spaanse Vlieg"** en onder de vertolkers waren heel wat debutanten te vinden, naast een paar oud-leden van *Hoger Streven* en enkele amateurs die al elders op het podium hadden gestaan. De opvoeringen vonden plaats op **11, 18 en 19 mei 1984**. De opbrengst van de vertoningen ging naar de herstellingswerken aan het Parochiehuis *het Jeugdheem*. Een krant blokletterde : *"Spaanse vlieg, hopelijk geen ééndagsvlieg voor d'Eglantier".*

De aanzet was gegeven en men wilde deze nieuwgeborene ook officieel maken. Op **11 september 1984** werd een **bestuur** gekozen voor de toneelvereniging *d'Eglantier*. Het was een niet zo toevallige naamkeuze als men weet dat de *eglantier* ook een wilde rozensoort is, voor de florakenners de *rosa rubinigosa*. Serskamp staat immers bekend als een plaats waar sinds jaren door hard werken rozen worden geteeld en veredeld. In die geest wou de amateursgroep pogen, stap voor stap, beter toneel te brengen. Kon men in het rozendorp, dat op de rozenroute ligt, een toepasselijkere doopnaam geven ?

Onder het voorzitterschap van Achiel Erauw kende het Serskampse toneel terug betere tijden. Het secretariaat werd van dan af en gedurende 10 jaar waargenomen door Gino Venneman. Het bestuur bestond verder nog uit Maurice De Bremme, Herman Gertner, Hans De Wael, Patricia Van Thuyne en Rita De Clercq. Er werden regels afgesproken en samengesmolten in een intern reglement.

Van bij het begin werd duidelijk gesteld dat men niet in dezelfde fouten mocht hervallen als in het verleden. Politiek was nog steeds een zere teen waarop zeker niet getrapt zou worden. Het enige doel was de Serskampse bevolking éénmaal per jaar een aangenaam avondje uit te bezorgen. En die bevolking was het daar blijkbaar mee eens, want het succes was overweldigend ! Van twee voorstellingen ging men al vlug naar drie, vier en vijf, want de vraag naar kaarten was werkelijk te groot.

Het succes van *d'Eglantier* leidde ook andere initiatieven in. Het Jeugdheem werd verbouwd en vernieuwd. Er kwam een aanbouw met keuken, 2 vergaderzaaltjes, een ingang en moderne toiletten. Overal werd centrale verwarming voorzien. Stilaan vonden ook andere verenigingen er hun onderkomen. Er mag gerust gesteld worden dat *d'Eglantier* een zeer grote steen heeft bijgedragen tot deze verrijzenis van het Jeugdheem, ook financieel, want na 6 jaar had het toneelbestuur in totaal reeds meer dan € 6 200 geschonken aan de vzw *Parochiale Werken* die deze parochiezaal beheerde ! Nog vele duizenden euro's zouden volgen in de jaren nadien. Bovendien heeft toneelkring *d'Eglantier* ook meegewerkt aan de verfraaiing van de zaal. Het nieuwe toneeldoek werd door de toneelvereniging aangekocht en eigenhandig gemaakt. Het podium werd vergroot en voorzien van stoftegelsbekleding en een trapje. Het dure katrolsysteem om het doek open te draaien werd aangebracht (en in 1992 hersteld nadat een andere vereniging het had stukgemaakt). Ook de decorelementen en de podiumverlichting kochten wij zelf aan. Ze stonden steeds ter beschikking van andere verenigingen.

De belangrijkste gebeurtenissen in de geschiedenis van d'Eglantier

Na de oprichting van de nieuwe vereniging was het hek pas goed van de dam. De volgende vertoningen werden reeds op **8, 9 en 16 februari 1985** gegeven met het stuk met de toepasselijke titel "**En zo begon het**" van Philip King, in een regie van Remi Rasschaert, die zijn strepen reeds gedurende 10 jaar had verdiend bij *Hoger Streven*. De kranten spraken lovend over *d'Eglantier*, dat het amper bij zijn tweede toneelseizoen niet ontbrak aan moed, omdat met deze komedie in drie bedrijven een moeilijk stuk op de planken van het Jeugdheem werd neergezet.

Decorbouwer in de beginjaren was **Amedée De Mol**, de 66-jarige ACV-voorzitter. Hij wist het schamele podium telkens tot een stijlvolle acteerruimte om te toveren. Later werd dit werk gedurende meer dan tien jaar overgenomen door **Maurice François** en **André Vlaeminck**. Ook zij wisten jaar na jaar decorpareltjes uit hun hoed te toveren.

Nog steeds in **1985**, op **15, 16, 22 en 23 november**, kwam het toneelstuk "**Oscar**" van Magnier, in een regie van Hugo Baetens, op de Jeugdheemplanen. Gezien het stijgend aantal toeschouwers werden er toen reeds vier vertoningen gepland. De kranten schreven : "*Oscar werd hoogtepunt voor d'Eglantier*".

Drie jaar later, voor het stuk "**Rare mensen**", moest *d'Eglantier* zelfs naar vijf vertoningen gaan, omdat de vraag naar kaarten verder bleef stijgen. Tot op heden is het bij datzelfde aantal vertoningen gebleven.

De regie zou lange jaren in handen blijven van **Hugo Baetens**. Hij was onze huisregisseur en nam maar liefst 18 van de 26 (tot op heden gespeelde) toneelstukken voor zijn rekening! De toneelkring is hem veel krediet verschuldigd. Andere regisseurs waren **Remi Rasschaert** (1 productie), **Karel De Waele** (1 productie), **Joris Baetens** (5 producties) en **Daniël Ogiers** (1 productie).

Voor de chronologische opeenvolging van de toneelopvoeringen van toneelkring *d'Eglantier* en bijhorende foto's verwijzen we u graag naar het onderdeel 'repertoire' in de linkse menubalk.

De samenstelling van het **bestuur**, de motor van de toneelbond, wijzigde uiteraard in de loop der jaren. In de statuten werd immers opgenomen dat de leden van het bestuur om de drie jaar verkozen dienden te worden. Hieronder een overzicht:

SAMENSTELLING BESTUUR

	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	00	01	02	03	04	05	06	07	08	09
Achiel Erauw	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x																
Herman Vereecken							x	x	x	x																
Maurice De Bremme	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x										
Herman Gertner	x	x	x																							
Rita De Clercq	x	x	x	x	x	x																				
Peter V. Hauwermeiren				x	x	x	x	x	x	x																
Gino Venneman	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x										x	x	x	x	x	x
Hans De Wael	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Patricia Van Thuyne	x	x	x	x	x	x																				
Mariette De Ketele							x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x							
Renske De Bremme																								x	x	x
Herwig Smetryns																					x	x	x	x	x	x
Nadine Vereecken														x	x	x	x	x	x	x	x	x				
Gerda Clinckaert							x	x	x	x	x	x														
Tessa De Bleu														x	x	x										
Joris Baetens												x	x	x	x	x					x	x	x			
Bert Van Der Schueren																					x	x	x			
Geert De Sutter																					x	x	x	x	x	x
Wim Ogiers																						x	x	x	x	x
Hugo Baetens																					x	x	x	x	x	x
Wim Baeyens																								x	x	x
Marina Bloem																								x	x	x

rood: voorzitter / **groen:** secretaris

De eerste tien jaar werd het voorzitterschap waargenomen door (wijlen) **Achiel Erauw**. Hij was de man met de grootste toneelervaring. Door zijn ongelooflijke mimiek, timing en voeling met het publiek, was hij als acteur onovertroffen in komische rollen, maar daartegenover stond zijn ernst in de voorbereiding van zijn personages. Zijn vroege rolkennis op de repetities was exemplarisch en zijn oog voor detail maakte hem perfectionistisch. Ook als voorzitter was voor hem toneel organiseren bittere ernst. Met zijn ervaring en enthousiasme leidde hij de toneelkring naar zijn eerste hoogtepunten.

Na die eerste tien jaar vond Achiel het tijd dat de fakkel werd overgenomen door de jongere garde. Hij werd in 1994 in zijn voorzittersstoel opgevolgd door **Maurice De Bremme**. In zijn eerste bestuursjaar mocht Maurice al meteen de feestelijkheden voor het 10-jarig jubileum organiseren en dat was hem op het lijf geschreven, want hij was de man van de kwinkslagen en de gezelligheid. In zijn 6 jaar durend voorzitterschap verruimde hij de bezigheden van de toneelkring: hij startte nieuwe tradities zoals de weekenduitstappen van *d'Eglantier*, wandeltochten, recepties, organisatie van sketches,... Deze activiteiten maakten van de toneelkring een hechte vriendengroep.

In 2000 nam **Nadine Vereecken** het roer over en zij trok de lijn door. Zij beklemtoonde nóg meer het sociale aspect van de kring. Gezamenlijke theaterbezoeken, tot in de puntjes verzorgde feestjes, gezonde natuurwandelingen en leuke fietstochten. Er kwamen ook gezellige weekends in Vresse, Champlon, Oostduinkerke en Heuvelland voor de leden. Maar ze forceerde ook meer regelmaat in de voorjaarsproducties die bij *d'Eglantier* ondertussen hun intrede hadden gevonden: een monologenfestival, een zeer succesrijke 'schrikkeltocht' doorheen Serskamp met boeiende vertellingen, uitnodiging van andere gezelschappen en poëzie-avonden. Er werd ook verscheidene malen opgetreden in het OCMW-rusthuis *Molenkouter* te Wichelen.

Een overzicht van de voorjaarsactiviteiten van *d'Eglantier*:

23 mei 1994	sketchenfestival in polyvalente zaal i.s.m. andere verenigingen
14 maart 1998	invitatie en organisatie poppentheater 'Nico en Co' in polyvalente zaal
26 maart 1999	invitatie en organisatie 'De Parochiezaal' (Arca) in Jeugdheem
??? maart 2002	invitatie en organisatie 'Och Hiere God toch!' (Jo De Caluwé) in polyv. zaal
21 en 22 maart 2003	monologenfestival 'Lente bij d'Eglantier' in polyvalente zaal
28 en 29 februari 2004	'Schrikkeltocht' met vertellingen langsheen een parcours in Serskamp
12 maart 2005	invitatie en organisatie 'Gouddraad en Bloedvlekken' (Rosiers) Jeugdheem
3 en 4 maart 2006	poëzie 'De dichter is een koe' door jongeren d'Eglantier in Jeugdheem
2 en 3 maart 2007	poëzie 'Poëzie in kleur' door jongeren d'Eglantier in Jeugdheem
29 febr en 1 maart 2008	poëzie 'Poëzie om in te bijten' door jongeren d'Eglantier in Jeugdheem

Toen in januari 2006 Nadine Vereecken haar ontslag gaf om persoonlijke redenen, bleef de toneelkring en zijn bestuur verweesd achter. Na eerder al 13 jaar de functie van secretaris te hebben waargenomen, nam **Gino Venneman** de taak van voorzitter over. Hij zette met zijn bestuur de door zijn voorgangers gestarte tradities verder, met voorjaarsactiviteiten, zomerwandelingen en -fietstochten en weekends in Schoppen en Burgh-Haamstede (NL). Hij moet ook de toneelkring door het jubileumjaar 2009 loodsen met o.a. een feestelijke boottocht op de Schelde op 26 april en een eindejaarsproductie die voor de eerste maal niet in het Jeugdheem zal plaatsvinden.

En...nog andere activiteiten!

"*Serskamp heeft hoog IQ*" Met deze onwaarachtige titel pakte Het Volk op 5 maart 1988 uit. Het ACW van Serskamp had quizmaster Herman Van Molle bij de arm genomen om met een **IQ-quiz** de intelligentie van het Rozendorp te testen. Voor een nokvolle polyvalente zaal streden 12 ingeschreven ploegen voor de titel. *D'Eglantier*, met Renske De Bremme, Peter Van Hauwermeiren en Gino Venneman, triomfeerde. Dit kunstje werd twee jaar nadien nog eens fijntjes overgedaan. Ook bij de **11.11.11-quiz** in november 1993 in het Veer te Schellebelle kwam d'Eglantier als overwinnaar uit de bus. Idem voor de **3 wijzen-quiz** van de scouts in september 1994. In 2004 en 2005 namen we met verscheidene ploegen deel aan de **Chiro-quiz**.

D'Eglantier werd een socio-culturele vereniging en bewees dat door de deelname aan feestelijkheden in de rozen gemeente. Op 23 mei 1993 vierde **Bertha Huylebroeck** haar **100ste verjaardag**. Ook *d'Eglantier* vierde mee ! Ook op 3 oktober 1999 was *d'Eglantier* erbij toen het **klooster** van Serskamp zijn **100-jarig bestaan** vierde met een folkloristische stoet.

Onze sociaalvoelendheid werd eveneens duidelijk door de optredens die in het **OCMW-rusthuis Molenkouter** te Wichelen werden verzorgd in 1996, 1998, 1999 en 2001 en door schenkingen aan goede doelen zoals de **MS-liga** in 2001, na het toneelstuk "*Poetsman*" en de **VZW Niemandland** (thuislozenzorg) in 2003, na het stuk "*De Zetel*". Ook onze herhaalde deelname aan de wafelenverkoop in de jaren negentig, in het teken van de actie **Kom op tegen kanker**, onderstreept dit.

Sociaal zijn we ook, als we kijken naar de **activiteiten** die we in het verleden organiseerden voor onze **leden**. We zijn méér dan een toneelgroep, zoals uit het volgende overzicht blijkt:

11 en 12 dec 1993	gastronomisch weekend in Alle-sur-Semois
21 juli 1995	wandeling met hapjes en drankjes langsheen de bestuursleden
22 juli 1996	fietstocht Lede-Smetlede-Oordegem-Wetteren (30 km)
21 juli 1997	wandeling in de Zwalmstreek, met ribbetjes in de 'Poezenelle'
1 oktober 1997	groepsuitstap naar brouwerij Moortgat (Duvel)
21 juli 1998	fietstocht Vlierzele-Zonnegem-Oordegem (26 km), met Breughelmaal
19 en 20 dec 1998	weekend in Romedenne
21 juli 1999	fietstocht Uitbergen-Berlare-Schoonaarde (25 km)
21 juli 2000	wandeling <i>Eetgoedpad</i> , met snack in 'Eirekluts'
21 januari 2001	wandeling Kalkense Meersen
21 juli 2001	fietstocht <i>De lus van ons</i> (45 km), met maaltijd bij de Griek
14, 15, 16 sept 2001	weekend in la Forêt - Vresse-sur-Semois
17 maart 2002	uitstap naar Ename, Wortegem-Petegem en Munkzwalm
20 juli 2002	wandeling in Neigembos (Ninove), met kippenbiljetjes achteraf
26, 27, 28 april 2003	weekend in Champlon - Tenneville
21 juli 2003	faluintjeswandeling in het Kravaalbos (Meldert)
23, 24, 25 april 2004	weekend in Oostduinkerke (Hoge Duin)
21 juli 2004	fietstocht <i>Turfputtenroute</i> (40 km), met snack in 'Boondocks'
21 juli 2005	fietstocht <i>d'Eglantierroute</i> (25 km) langsheen bestuursleden
16, 17, 18 sept 2005	weekend in Heuveland (Westouter)

21 juli 2006	wandeling Kalkense Meersen (12 km), met snack in 'Noteloze Notelaar'
13, 14, 15 april 2007	weekend te Schoppen (Bütgenbach)
21 juli 2007	wandeling <i>De Vier Uitersten</i> (11 km), met barbecue in Jeugdheem
4, 5, 6 april 2008	weekend in Burgh-Haamstede (Zeeland, NL)
21 juli 2008	fietstocht <i>De Pelecijnroute</i> (Moerzeke), met maal in 'Klokhuis' Appels
21 juli 2009	fietstocht <i>Molenroute</i>

Bij dit overzicht maken we dan nog geen melding van onze **jaarlijkse feestjes** vanaf 1985, waarvan een aantal edities memorabel waren, en onze jaarlijkse, 'bourgondische' **nieuwjaarsrecepties** vanaf 1996. Bovendien hebben we steeds getracht onze leden in de bloemetjes te zetten bij speciale gelegenheden (geboortes, jubileums, huwelijken,...). Bij het onderdeel 'vriendenkring' op deze site vinden jullie foto's van een aantal van deze activiteiten.

Op het culturele vlak vermelden we dat we sinds 1984 deel uitmaken van de verenigingen aangesloten bij de **Culturele Raad** en dat we bijna ieder jaar aanwezig zijn op de algemene vergaderingen. Toen de gemeente Wichelen een oproep deed aan de verenigingen om deel te nemen aan het **Cultureel Weekend** in oktober 2004, gingen we daar graag op in. Idem voor de **11 juli-vieringen** in 2006 en 2007 en voor de **Week van de AmateurKunsten** in mei 2007. Voor het jaar 2009 hebben we onze deelname toegezegd aan het project '**Toneelgemees**' van Opendoek, terug in het teken van de WAK. We zijn sinds 1997 lid van het **Nationaal Vlaams Kristelijk Toneelverbond**, afdeling Oost-Vlaanderen (AKVT) en daaropvolgend, sinds 2002, van **Opendoek**, de overkoepelende organisatie voor amateurtoneel in Vlaanderen. We lieten niet na om in de loop der jaren, in groep, tal van **toneelvoorstellingen** te gaan bekijken bij omringende amateurgezelschappen, maar ook in professionele theaters (NTG, KVS, Tinnenpot, Muntshouwborg,...). Voor een aantal voorjaarsactiviteiten werkten we in het verleden samen met andere Serskampse verenigingen (Davidsfonds, Vakantiegenoegens, jeugdbewegingen,...).

Nog enkele verdienstelijke leden

We noemden hierboven al enkele namen van mensen die een belangrijke rol speelden in de 25-jarige geschiedenis van *d'Eglantier*. Maar we konden in al die jaren ook terugvallen op een aantal andere zeer verdienstelijke leden. We noemen hierbij **Mariette De Ketele**, jarenlang bestuurslid, maar ook 'meid van alle werk': souffleur, actrice, rekwisiteur, initiatiefneemster van de jaarlijkse wafelenbak op de generale repetitie, koffiemadam, poetsvrouw, decoratrice,... Ook echtgenoot **Paul Durinck** met zijn onmisbare logistieke steun was er van in het begin bij.

Hans De Wael is de persoon met de langste staat van dienst in ons bestuur. Hij bleef de volle 25 jaar meedraaien als verantwoordelijke voor de techniek, daarin vooral bijgestaan door **Marc D'Haenens** (18 producties) en **Edwin De Dyn** (12 producties).

Flor Delens was gedurende meer dan 10 jaar onze (eerste) toneelmeester, een taak die hij met een militaire discipline uitvoerde en waardoor hij ook een betrouwbare en gewaardeerde schakel was tijdens de toneelvoorstellingen. Deze taak wordt sinds 1999 met eenzelfde toewijding waargenomen door **Bert Van der Schueren**.

Voor grime konden we in bijna onze hele geschiedenis een beroep doen op de vaardigheid van **Machteld Scheldeman**. Zij was er 22 jaar bij en we vinden het jammer dat ze in 2006 een punt zette achter haar toneelactiviteiten. Ook **Cindy Goeman**, **Denise De Mol** en **Annick Wettinck** waren op dit terrein betrouwbare en gerespecteerde medewerksters met 16 producties voor de twee eerstgenoemden en 15 producties voor Annick.

Onder de acteurs ook enkele speciale vermeldingen: **Achiel Erauw** die tien jaar het beste van zichzelf gaf en een voorbeeld was voor allen. **Maurice De Bremme** is onze recordhouder met het aantal deelnames aan producties, nl. 18 ! Maar ook **Gino Venneman**, **Henriette Roels**, **Renske De Bremme**, **Piet Clinckspoor**, **Herwig Smetryns** en **Nadine Vereecken** stonden talloze malen op scène. Maar zij stonden zeker niet alleen in de spots. In 25 jaar voelden niet minder dan **56** verschillende acteurs de toneelplanken onder de voeten !

Het spreekt vanzelf dat we zonder de belangeloze inzet van al deze medewerkers, nooit hadden kunnen realiseren wat we in de voorbije jaren gepresteerd hebben. Er zijn echter nog zovele anderen die instonden voor tekststeun, onthaal, bar, opkuis, enz., de taken die misschien minder gezien werden, maar daarom niet minder belangrijk waren. Wij koesteren ze allemaal, want zoals in de meeste verenigingen is het niet gemakkelijk om vrijwilligers en vooral ook 'vers bloed' te vinden.

Infrastructuurperikelen

Het Jeugdheem, van oorsprong het parochiezaaltje van de gemeente Serskamp, is zeer lange tijd ons 'toevluchtsoord' geweest, zowel voor onze toneelproducties, als voor onze feestjes en recepties.

Geen enkele andere zaal kwam in 1984 in aanmerking om toneelopvoeringen mogelijk te maken: zaal *Volkskring* die met *Hoger Streven* hoogdagen had gekend, was niet meer die "moderne zaal" waarover eerder sprake was. Ook zaal *Astrid* waar destijds nog aan toneel werd gedaan, was in verval geraakt.

Het Jeugdheem was eveneens in bedenkelijke staat in de beginperiode van *d'Eglantier*, maar werd gelukkig snel gerenoveerd, toen men merkte dat onze toneelkring bomvolle zalen lokte. Het was alleen jammer dat bij die aanpassingswerken nooit aan de toneelvereniging werd gevraagd welke hààr behoeften waren. De **kleine zaal** zelf werd niet uitgebreid en ook het **podium** bleef zijn minimale afmetingen behouden. Ook de **elektriciteitsvoorzieningen** werden onvoldoende aangepast. Al waren we wél tevreden met het nieuwe sanitair, het keukentje, de nieuwe verwarmingsinstallatie en de twee zaaltjes die werden aangebouwd. Maar al bij al een eerste gemiste kans moet men, achteraf bekeken, toch besluiten!

Het podium zelf werd door onze toneelkring een eerste keer aangepakt, met een nieuw toneeldoek met katrolsysteem, versteviging van de plankenvloer en een trapje. Nadien, enkele jaren geleden, werden de podiumplanken nogmaals verstevigd wegens veiligheidsrisico's.

De afmetingen van het podium hebben d'Eglantier echter steeds voor ernstige problemen gesteld die als het ware een hypotheek vormden op het brengen van 'normaal toneel', zoals dat op andere plaatsen wél kon. Decorwisselingen waren niet mogelijk omdat er geen ruimte achter scène was waar decorpanelen, meubilair of rekwisieten gestockeerd konden worden. Grote meubels, zoals bijvoorbeeld een volwaardig salon, kwamen niet in aanmerking, omdat het speelveld zo tot een minimum herleid zou worden. In de hoogte werken kon evenmin, door het kleine kijkvenster van het podium. Als een acteur op scene op een stoel moest staan, was zijn hoofd niet meer zichtbaar achteraan in de zaal ! Door het lage plafond vlak voor het podium, ontstonden ook problemen voor de belichting: het spotlicht kon onvoldoende gespreid worden en de spots stonden zó dicht bij de acteurs dat dit zorgde voor 'oververhitte' toestanden. Grote rolbezettingen waren een utopie, want je kon nooit veel volk tegelijk op de Jeugdheemscène plaatsen. Dat alles maakte dat stukkeuzes heel beperkt en moeilijk werden. Van het toneelaanbod verdween zo, noodgedwongen, 2/3 in de papiermand !

We zijn echter ook niet blind voor de **voordelen** die het Jeugdheem ons al die jaren heeft geboden. Vanaf de eerste repetities hadden we ieder jaar het zaaltje en het podium volledig ter onzer beschikking, iets wat andere kringen ons wel eens benijd hebben. Ook de kostprijs voor het gebruik van de zaal viel mee, omdat de tarieven voor gemeentelijke verenigingen laag waren. Toch betaalden we al die jaren veel méér dan we eigenlijk moesten. Jaarlijks werd een bedrag overgemaakt tussen de € 500 en € 800 aan de *vzw Parochiale Werken* en nadien aan de *vzw Jeugdheemcomité*. Ruw geschat hebben we in die 25 jaar wellicht een bedrag tussen de 15.000 en 17.000 euro betaald aan de Jeugdheembeheerders, waardoor we met zeer ruime voorsprong de grootste 'sponsor' waren van deze infrastructuur. Door de grootte van de zaal kan niet ontkend worden dat er ook een zekere gezelligheid van uitstraalde. Bijna iedere toeschouwer had een plaats met goede zichtbaarheid.

Toen begin jaren negentig de gemeenteschool werd vernieuwd, bood zich een nieuwe kans aan om Serskamp van een betere toneelzaal te voorzien. De **polyvalente zaal**, in feite de

sportzaal van de school, kon aangepast worden, of een nieuwe schoolfeestzaal kon voorzien worden, twee opties die 'in de running' zijn geweest bij burgemeester John Taylor en zijn beleidsploeg. Uiteindelijk werd geen van beide opties gelicht. Een spijtige beslissing, want het was alweer een gemiste kans.

Nadien werd nog een andere piste bewandeld, met de eventuele aankoop en verbouwing door de gemeente van zaal **Volkskring**. Met burgemeester Taylor gingen we de zaal nog ter plaatse bekijken om te zien welke de mogelijkheden waren. Dat plan werd echter, na verscheidene schuchtere pogingen in die richting, definitief opgeborgen toen de eigenaars besloten de zaal te slopen en te vervangen door nieuwbouwappartementen.

Maar toen...

Wat we stilaan niet meer verwachtten, gebeurde tóch: met het aantreden van een nieuw jong gemeentebestuur in 2009, onder leiding van **burgemeester Kenneth Taylor** (jawel: zoon van...!), kregen we een vraag van het college om samen aan de tafel te zitten over de verwezenlijking van een nieuwe toneelzaal in Serskamp.

Bij het eerste ontwerp was het de bedoeling om in de **pastorietuin** een gebouw neer te zetten, gedeeltelijk ook door onteigening van een deel van het terrein van het klooster en de kleuterschool. Het zou gaan om een bescheiden zaal qua grootte, maar wel met meer mogelijkheden dan het Jeugdheem. De eerste vergadering met de gemeentelijke verantwoordelijken verliep hartelijk en constructief. We mochten onze wensen voor een nieuwe infrastructuur doorgeven. We waren enthousiast, maar toch ook nog wat sceptisch omwille van de gemiste kansen uit het verleden.

In een verder stadium werd de locatie gewijzigd naar de **site Maessen**. De voormalige vestiging van de bouwonderneming zou worden met de grond gelijk gemaakt en gesaneerd om nadien een nieuwe verkaveling te realiseren. Deze verkaveling grensde aan de oude industriële site **Eurowathelet** die de gemeente al had aangekocht. Die lag op zijn beurt naast het jeugdhuis van de Chiro. De jeugdbeweging was zelf al jaren vragende partij voor een ruimer onderkomen. De gemeente wou nu twee vliegen in één klap slaan en de Eurowathelet-site uitbouwen tot een nieuw Jeugd- en cultuurcentrum.

De plannen werden concreter en werden in maart 2011 voorgelegd aan het grote publiek. In een volksvergadering werd door alle betrokken partijen kort uitgelegd waaruit het project bestond. Ook d'Eglantier was van de partij om de noodzaak voor een degelijke toneelzaal duidelijk te maken.

Vanaf dan ging alles heel snel. De werken gingen van start in de loop van datzelfde jaar. Begin 2012 werd de werf een eerste maal bezocht door enkele van onze leden, met als besluit dat de zaal nooit klaar kon geraken in dat kalenderjaar. Daarom beslisten we om onze productie van 2012 toch nog in het Jeugdheem te doen, maar in april bleken de werken al zó ver gevorderd (laatste steenlegging ruwbouw), dat burgemeester Taylor ervan uit ging dat we in november in de nieuwe zaal zouden spelen.

We beslisten dus om het stuk "*De jacht is open*" te spelen in de nieuwe zaal, een deurenkomedie die al lang op ons wenslijstje stond, maar die niet in het Jeugdheem kon gebracht worden. Het was een serieuze gok, want er restte nog veel werk in de nieuwe zaal. Het is uiteindelijk een race tegen de tijd geworden. We repeteerden nog in onze oude zaal, terwijl onze decorbouwer Philip een gans nieuwe set decorpanelen aanmaakte voor het nieuwe podium. We belden of mailden wekelijks naar het gemeentebestuur, want de laatste werken leken vertraging op te lopen. Op een bepaald moment hebben we zelfs overwogen om de opvoeringen te annuleren. Tot de laatste dag voor de 1e vertoning zijn nog werken uitgevoerd om de zaal toegankelijk te maken voor het publiek. Maar het is gelukt: **Jeugd- en cultuurcentrum 't Ankerpunt** werd ingewijd. Onze opvoeringen trokken meteen ruim 800 toeschouwers, méér dan we ooit in het Jeugdheem konden plaatsen.

't Ankerpunt levert een volwaardige toneelzaal met een podium van 60 m² (10m x 6m), een kleedkamer met schminkruimte, toilet en douche, een regiekamer, een foyer en moderne

sanitaire voorzieningen. Er is ook bergruimte voor de 200 nieuwe en makkelijke stoelen, een aparte bergruimte voor de speelpleinwerking en bergruimte voor decorelementen onder het podium. Aan de buitenkant achter de zaal is er een hellend vlak naar het podium, voor het laden en lossen van materiaal via de sectionele poort achteraan het podium. Het geheel sluit aan bij een nieuwe infrastructuur voor de Chirojeugd, met tussenin een grote overdekte (speel)ruimte met bergplaatsen en naast de gebouwen een grote speelweide. Deze locatie biedt heel wat mogelijkheden.

We zijn trots om in zulke zaal te kunnen spelen en ook het gemeentebestuur dankbaar dat we die kans hebben gekregen. We zijn als één van de vier vaste gebruikers (speelpleinwerking, Chiro, WAT? en d'Eglantier) in een beheersorgaan gestapt dat op regelmatige tijdstippen bijeenkomt met de gemeentelijke vertegenwoordiger, om de reserveringskalender op te stellen en de pijnpunten en noden aan te kaarten voor verder gebruik.

In 2015 is de gemeente gestart met **Muskuton**, een orgaan dat probeert een jaarprogrammatie te presenteren voor de nieuwe infrastructuur. Het doel is voorlopig om maandelijks minstens één cultureel evenement te brengen. De lokale toneelkringen d'Eglantier en WAT? maken hier deel van uit met hun producties.

Toneelvereniging d'Eglantier vierde ondertussen (in 2014) haar 30-jarig bestaan en is met de nieuwe en betere middelen gewapend om er nog een heel stuk geschiedenis bij te voegen...

Om te besluiten: een paar woordverklaringen

In de 17de eeuw was er in Amsterdam een Rederijkerskamer met de naam "**De Eglantier**" wiens zinspreuk was "*In liefde bloeiende*". Onder hun leden konden ze o.a. rekenen : Pieter Corneliszoon Hooft (magistraat), dr. Samuel Coster (medicus) en Gerbrand Adriaenszoon Bredero, allemaal auteurs van nog steeds gekende toneelstukken. In die tijd hadden de opvoeringen plaats in kamers. Het waren zij die de term "schouwburg" bedachten.

't Floeren (h)olleke. Jarenlang meldde d'Eglantier in het programmaboekje dat de "bar" en "'t Floeren Holleke" open waren voor en na de voorstelling en tijdens de pauze.

Uit onderzoek blijkt dat "'t Floeren Holleke" een kleine ruimte was waar bij schaarse verlichting (een lampje met de naam van dit etablissement) het gerstenat rijkelijk vloeiende. De bezoekers van deze ruimte in het parochiezaaltje waar de opvoeringen traditiegetrouw plaats vonden, hadden er veel leute en bleven er - ook naar gewoonte - nog lang nakaarten. Een bijwerking van een bezoek aan 't Floeren Holleke bleek veelvuldige stoelgang te zijn, waardoor de bezoekers er meestal een pijnlijke 'achterpoort' aan over hielden. Tevens werden er voor de oprichting door de klanten gedurende uren moppen verteld. Op een bepaalde avond werden er zodanig veel verhaaltjes verteld over homo-toestanden dat dit bruine caféetje de naam "'t Floeren Holleke" meekreeg. Jarenlang werd deze afspanning uitgebaat door gelegenheidswaard Albert De Swaef.

Als er al iets is wat we van het Jeugdheem zullen missen, dan is het wel dit gelegenheidscafé met zijn talloze leuke herinneringen!

Tekst: Joris Baetens en Gino Venneman